

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Fame puniri superstitiosos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

est fames, tam atrox in ea supplicium, ut præ ea Dauid potius elegerit ipsam pestilentia grassationem. Ite, qui pecunias, qui amicos, qui fautores, qui potentias vestras numeratis & jactatis, vobisque ipsis de multitudine planditis: Fames vobis cristas admet, & veteres auias de pulmone reuellet. Inedia & vultum patiter, & fastum deuastabit. Nec mirum est, si multi, qui vocari volunt Patres conscripti, sunt simul etiam esuritionum patres.

Supersticio quoque, & idolorum dæmonum quæ cultus fame corrigitur. Sic quando, cælo clauso, pluua negata est agris, 3. Reg. 18. 16° famesq; fuit vehemens in Samaria, impius quidem Achab Eliæ calumniam impegit, sed per jugulum suum reddituram. Venit Achab in occursum Eliæ. Et cum vidisset eum, ait: Tunc es ille, qui conturbas Israël? Et ille ait: Non ego turbavi Israël, sed tu, & domus patris tui, qui dereliquisti mandata Domini, & fecisti eos Baalim. Inde sacrificijs, inter Eliam, & Prophetas Baal, certatum, Prophetæque Baal ad unum omnes interficti sunt. Reducto veri Dei cultu, etiam pluua reducta est, fertilitasque rediit agrorum. Quare, occisis sacrificulis, ait Elias ad Achab: ascende, comedere, & bibere: quia sonus multæ pluiae est. Cecidit ergo imber, & seges erecta panem peperit, famem pepulit. Videtis, unde petenda sint alimenta? de cælo: non ex orci furno. Quid ergo mirum est, sagas, & magas semper ferè pauperes & famelicas, neque in ipsis suis impijs mysterijs nuptijsque Tartareis, saturari, epulisque umbra-ticis toties aut nefandis deludi? Fame eas vexat, cruciatque Alastor, Deus autem fame ad se inuitat, sicut Filium prodigum fame à filiis porcorum, ad panem mercenariorum inuitauit. Ille enim est Paterfamilias & rex, qui quotidie clamat; prandium suum, coenamq; suam esse paratam, sed nimis multi se incipiunt excusare. Siliquis porcorum magis, quam cæli ambrosia, pater. Luc. 15. 17° neque pane delectati.

VIII.

Matth. 12. 42

Mirissima res, fame aues cicurantur, domantur leones, ipsi dracones discunt humanitatem; & sunt homines, qui cum abundantia ciborum exorbitent, etiam ipsa penuria non sinant se erudiri? Enim uero licet plurimi adeò indurati sint, ut non sentiant, cum percutiuntur; sunt tamen haud pauci etiam, qui, post iustum, sapient, & per famem discant justitiam fitire & esurire:

IX.

neque

G 2